

stemmelse med folkeretten, men kan også efter parternes anmodning hvile på ret og billighed. Det er det samme retlige grundlag, som Den Internationale Domstol i Haag kan træffe sine afgørelser på, og der kræves som anført samtidig gensidighed for, at erklæringen er bindende. Danmark har tidligere i henhold til art. 36, stk. 2 i Den Internationale Domstols Statut afgivet en tilsvarende erklæring om accept af Den Internationale Domstols obligatoriske domsmyndighed. Denne erklæring er afgivet for en periode af fem år fra 10. december 1956, og den gælder derefter for løbende perioder af fem år, medmindre den tilbagekaldes senest seks måneder før udløbet af en femårs-periode. En dansk erklæring i henhold til art. 26, stk. 2 vil således være i overensstemmelse med den positive danske holdning til folkeretten som middel til løsning af internationale tvister. Erklæringen vil alene være bindende i forhold til de lande, der på samme måde har afgivet erklæring. Danmark kan herigennem være med til at påvirke andre tiltrædende stater i samme retning. Erklæringen vil foreløbig blive begrænset til en ti-årig periode, da det umiddelbart kan være vanskeligt at bedømme konventionens gennemslagskraft.

Sverige har som hidtil eneste stat afgivet erklæring i henhold til konventionens art. 26, stk. 2. Sverige er som tidligere anført depositarmagt.

CSCE's Råd vedtog på mødet i Stockholm desuden en supplerende mæglingsprocedure, *Bestemmelser vedrørende en CSCE-mæglingskommission*, som et alternativ for CSCE-staterne til konventionen om mægling og voldgift. Proceduren indebærer, at de deltagende stater enten på baggrund af aftaler ad hoc eller som følge af forudgående erklæringer baseret på gensidighed kan vælge at acceptere mægling i en tvist med en anden CSCE-stat. En stat kan dermed når som helst beslutte at afgive erklæring om, at den på baggrund af gensidighed på forhånd vil acceptere mægling foretaget af en særlig CSCE-mæglingskommission. Hermed anerkendes alene mæglingskommissionens jurisdiktion.

Herudover giver proceduren mulighed for, at en stat når som helst kan afgive erklæring om, at den på baggrund af gensidighed generelt eller ved en konkret tvist bindende på forhånd vil acceptere et forslag til løsning fremsat af mæglingskommissionen.

Den særlige mæglingskommission vil bestå af tre forligsmænd fra den særlige liste oprettet i henhold til konventionen om mægling og voldgift inden for CSCE.

Selv om Danmark ved sin ratifikation af CSCE-konventionen påtager sig en videregående forpligtelse til mægling og voldgift, end den der følger af den

alternative mæglingsprocedure, er det regeringens hensigt også at afgive erklæring i henhold til denne procedure med henblik på at tilvejebringe en bilægelsesmekanisme over for de CSCE-medlemsstater, som ikke måtte se sig i stand til at tiltræde konventionen, men alene de af CSCE's Råd godkendte mere begrænsede bestemmelser vedrørende mægling. Der vil dog ikke blive afgivet erklæring om forhåndsaccept af fremsatte mæglingsforslag.

Rådet vedtog endelig *Bestemmelser om påbudt mægling*, som indebærer, at såvel Rådet som CSO kan pålægge parterne i en tvist mellem to CSCE-stater, de ikke har kunnet løse inden for rimelig tid, at søge mægling. Mæglingen skal ske i henhold til en særlig vedtaget procedure, der primært indebærer en henvisning til den supplerende mæglingsprocedure i henhold til bestemmelser vedrørende en CSCE-mæglingskommission.

III. Konventionens indhold.

Angående konventionens enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Ifølge konventionens *præambel* er deltagelse i konventionen forbeholdt de i CSCE deltagende stater. Der henvises indledningsvis til staternes forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers pagt, og det betones, at det ikke er hensigten med konventionen at svække andre eksisterende institutioner eller mekanismer, herunder Den Internationale Domstol, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, De Europæiske Fællesskabers Domstol og Den Faste Voldgiftsret. De deltagende stater bekræfter tilsagnet om at bilægge deres tvister ved fredelige midler og beslutningen om at udvikle mekanismer til at bilægge tvister mellem deltagerstater. Fuldstændig gennemførelse af alle CSCE-principper og -tilsagn udgør i sig selv en væsentlig faktor til at forhindre tvister mellem CSCE-staterne. I præambelen henvises der endvidere til Valletta-rapporten, som bekræftet af CSCE's Råd i Berlin i juni 1991.

Kap. I (art. 1-17) indeholder bestemmelser om oprettelse af Domstolen, udnævnelse af mæglere og voldgiftsmænd, uafhængighed, privilegier og immuniteter, bestemmelser om Domstolens opbygning, finansiering og procedureregler m.v., samt regler om parternes adfærd, herunder foreløbige forholdsregler.

Kap. II (art. 18-19) indeholder bestemmelser om kompetence og sikring af de bestående bilægelsesmidler.

Kap. III (art. 20-25) indeholder bestemmelser om mægling, anmodning om og fremgangsmåde ved